

DESET NASVETOV UMIRAJOČEGA SVOJEMU SPREMLJEVALCU

1. Ne dopustiti, da bi bil v zadnjih trenutkih ponižan. Vse uredi tako, da umrem v domači okolici. To je težko zate, toda obogatilo te bo, če boš spremljevalec umirajočega.
2. Ostani pri meni, ko me sedaj napadejo jeza, strah, žalost in obup. Pomagaj mi, da se bom dokopal do miru.
3. Ne misli, da sem že mrtev, čeprav sem blizu smrti, ko sediš tu zbežan ob moji postelji. Življenje traja dlje, kot pravijo zdravniki. Prehod je dolgotrajnejši, kot smo vedeli doslej. Vse slišim, kar rečeš, tudi če molčim in se zdijo moje oči zaprte. Zato govori resnico. Ne užališ mene, ampak sebe, če sedaj s svojim prijatelji razpravljaš o nepomembni tolažbi in mi pokažeš, da v resnici ne obžaluješ mene, ampak sebe. Toliko stvari, skoraj vse sedaj niso več važne.
4. Tisto pravo, kar bi mi sedaj rad povedal, tudi če ne morem več prositi za to, bi bilo najprej to, kar mi dejstva, da se ločujem, ne oteži, ampak olajša. Kajti to moram. To sem vedel tudi veliko prej, predno ste mi ti ali zdravnik z zadrego povedali. Reci mi torej, da boste zmogli živeti brez mene. Pokaži mi pogum, ki sprejema resnično stanje in ne le bolečino slovesa in preveliko sočutje. Saj ne trpim. Reci mi, da imaš v načrtu to in to z otroki in kako si boš uredil življenje brez mene. Ne misli, da me boš s tem prizadel, če mi boš o tem odkrito spregovoril. To me osvobaja.
5. Tisto pravo, kar bi mi sedaj rad rekel, tudi če te morda ne morem več za to prositi, bi bila beseda ali stavek, ki mi je dajala optimizem in voljo do življenja. Poskušaj najti te besede. Morda je bil to stavek iz Svetega pisma ali kaj drugega, iz katerega sva živela celo življenje. Preprosta beseda, misel ali stavek, ki naj sedaj izpopolni naše vprašanje o smislu trpljenja in slovesa. Poskušaj ga najti, in mi ga povej na uho. Poslušam.
6. Slišim, čeprav molčim in tudi hočem molčati. Drži me za roko. Z roko ti bom to povedal. Obriši mi pot s čela. Pogladi odejo. Ostani pri meni. Povezana sva. To je zakrament umiranja. Če lahko govorijo samo še znamenja, jih pusti govoriti.
7. Potem postane tudi beseda znamenje. Sedaj se ti lahko več učiš od mene kot jaz od tebe. Jaz gledam že skozi vrata, sedaj, ko odhajam. Želim, da moliš. Po Božji dobroti je tudi to slovo, ki nam ga Bog pošilja. Ne jezi se na Boga in ga ne obtožuj. Zahvaljuj se mu, ker bom

jaz kmalu gledal Boga iz obličja v obličje. Nekoč bo to tudi tebi podarjeno.

8. Jutri, ko te ne bodo pustili več samega z menoj, skrbi za to, da se ton te ure med nama ne izgubi. Pusti vsa izkazovanja časti v osmrtnici, stroške na pokopališču. Vse to me ne doseže več.

9. In ko se ti bo moja smrt vedno bolj odmikala in boš odgovoril na zadnja izrečena sožalja, in naj bi, kot vsak pričakuje, zapadel žalovanju, se brani z vso močjo. Mnogo žalovanj na svetu je samo druga stran naše nevere in najhujše je, da ravno večina kristjanov zamenja resnost z žalostjo in pojejo o soncu, ne da bi ga živali. Ti pa od mene vedi, da sem vstajenju bliže kot ti sam.

10. Vzemi s seboj, kar sva skupaj doživela, kot dragoceno dediščino. Naj ti bo moja smrt dobiček, kot je smrt našega Odrešenika naš dobiček. Živi odslej svoje življenje malo bolj zavestno kot svoje življenje pred smrtjo. Lepše bo, zrelejše in globlje, bolj ponotranjeno in bolj veselo kot je bilo prej, pred mojo zadnjo uro, ki je moja prva.

(Neznani avtor)

Dobri Bog, razsvetluj nas, da bomo starejšim, bolnim in umirajočim preskrbeli prejem zakramentov – spovedi, maziljenja in obhajila, ki jih bodo utrdili v krščanski veri, zaupanju v Božje varstvo, sprejemanju in darovanju trpljenja za odrešenje vseh ljudi!